

Bilag A.

I dette bilag findes i venstre spalte de gældende bestemmelser i lov nr. 234 af 7. juni 1972 om erstatning for vaccinationsskader som ændret ved lov nr. 606 af 20. december 1972, medens lovforslaget findes i højre spalte.

Gældende bestemmelser.

§ 1. Statskassen yder erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevnen som følge af invaliditet samt for tab af forsørger og for udgifter til begravelseshjælp, såfremt invaliditeten eller dødsfaldet med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination her i landet mod kopper, difteri, kighoste, polio eller tuberkulose samt mod stivkrampe, såfremt stivkrampvaccinen indgives sammen med en eller flere af vaccinerne til de førstnævnte vaccinationer.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også anden vaccination skal være omfattet af loven.

§ 2. Sager om ydelser efter denne lov behandles af sikringsstyrelsen.

§ 3. Anmeldelse til sikringsstyrelsen af skader, som antages at kunne medføre erstatning efter loven, skal ske snarest muligt og senest ét år efter, at de første sikre symptomer på skaden er påvist. Sikringsstyrelsen kan dog fravige denne frist, såfremt ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Det påhviler enhver læge, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne medføre erstatning efter loven, at foretage indberetning herom til sikringsstyrelsen.

Forslaget.

§ 1. Staten yder erstatning til en vaccineret person eller dennes efterladte for skade, som med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination her i landet mod en sygdom, der er omfattet af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme.

Stk. 2. Staten yder endvidere tilsvarende erstatning for skade, som med rimelig sandsynlighed skyldes smitte fra en person, der er vaccineret som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også anden vaccination end den i stk. 1 omhandlede skal være omfattet af loven.

§ 2. Sager om ydelser efter denne lov behandles af sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Forinden sikringsstyrelsen træffer afgørelse af spørgsmål vedrørende tilkendelse af ydelser efter § 4, nr. 2-5, skal sikringsstyrelsen give skadelidte eller de efterladte samt andre vedkommende lejlighed til at gøre sig bekendt med de foreliggende oplysninger og til at udtale sig om sagen.

§ 3. Anmeldelse til sikringsstyrelsen af skader, som må antages at kunne medføre ydelser efter loven, skal ske snarest muligt og senest ét år efter, at de første sikre symptomer på skaden er påvist. Sikringsstyrelsen kan se bort fra denne frist, når der er særlig grund dertil.

Stk. 2. Det påhviler enhver læge, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne medføre ydelser efter loven, at foretage indberetning herom til sikringsstyrelsen.